

Pasningsvejledning for duer af *Leptotila* slægten

1. Fugleart

Leptotila verreauxi

Hvidpandet Jorddue

Leptotilla rufaxilla

Gråpandet Jorddue

2. Fuldvoksen størrelse

Lidt større end Skoggerduen, ca. 30-31 cm og langbenede.

3. Forventet levealder

8-10 år

4. Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

De bør holdes i en voliere på min. 3 meter i længden 1 meter i bredden og 2 meter høj. Udendørs voliere bør være delvis overdækket og siderne bør også være delvis afskærmet, så duerne kan sidde tørt, de vil dog gerne tage et bad, når det støvregner.

Bundlaget bør være jord, sand, skovbund og lignende. Bunddække planter og et par buske skaber et godt miljø i volieren og duerne har noget at søge tilflugt bag ved, hvis de bliver forstyrret.

Der må gerne være adgang til inderrum på 1 x 1 meter, hvor de kan søge ly for regn og dårligt vejr og deres foder kan også stå tørt her.

Volierens sider bør være nedgravet min. 30-40 cm, for at holde skadedyr ude af volieren.

5. Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold

Leptotila slægten kan gå i udendørsvoliere om sommeren. Tag og sider bør være delvis dækket, de vil meget gerne solbade. De er varmekrævende, og skal derfor holdes i et lunt og frostfrit inderrum om vinteren min. 1 x 1 meter, gerne med lidt varme 8 – 10 grader. Der skal være lys i min. 10 timer, så de har tid til at finde føden.

6. Stimulering og behov for motion

Sidde pinde bør være natur grene i forskellige tykkelser, det er god motion for deres fødder, rundstokke fra et byggemarked bør ikke bruges.

Volieres længde på min. 3 m, gerne længere, så de kan få vingerne motioneret.

Strø lidt frø på bunden af volieren, det giver en naturlig form for foder søgning.

7. Fodring

En god turteldue blanding som grundfoder, de må også gerne tilbydes en skovfugleblanding eller en ukrudts frø blanding.

De bør også tilbydes blå valmuefrø, som er god til at holde maven i orden.

Lidt grønt bør de også tilbydes, fuglegræs vil de gerne pille i.

For at øge proteinindholdet kan frøet gives som opblødt eller spiret frø. Efter at frøet har stået i vand i et døgn skyldes det godt i en si for at undgå svampedannelse. Ønsker man spirer, skal det henstå i yderligere et døgn, og derefter skylles det igen, inden det serveres for duerne.

De spiser også gerne et færdigkøbt æggefoder, universalfoder, frugt skåret i tern og bær.

For at minimere risikoen for problemer med æglægning, kan man en gang om ugen overhælde frøet med lidt levertran eller madolie, og lade det trække i nogle timer.

Mineraler, fugle grit og skaller skal altid være tilbudt duerne, så de kan male de hele frø i kroen.

Ren bade og drikkevand dagligt er en selvfølge.

Foder og vand skal altid være anbragt på bunder af volieren, duer søger som oftest føden på jorden.

8. Sociale behov

De bør holdes parvis i en voliere, de kan fint dele voliere med f.eks. græsparakitter.

9. Formering og yngelpleje

Leptotila slægten bygger gerne rede, men det vil være en god ide at ophænge en åben kurvereder, gerne bag nogle fyrtoppe, så de har fred til at ruge og passe ungerne.

Har man lidt skovbund i volieren kan duerne finde rede materiale her, i form af småkviste. Man kan også tilbyde dem kokostrevler, som de gerne bruger.

Der lægges 2 cremefarvede æg pr. kuld, hannen ruger det meste af dagen, sidst på eftermiddagen tager hunnen over og ruger til dagen efter, rugetiden er ca.16 dage.

Begge forældre mader ungerne, når ungerne er ca. 2 -3 uger gamle forlader de reden, de løber på deres lange ben, rundt på bunden den første tid.

10. Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Sunde og raske fugle bevæger sig rundt i volieren og har klare øjne. Sidder de oppustede med lukkede øjne, og evt. ikke længere kan holde fjerdragten i orden, er typisk nedsat trivsel.

Hvis hunnen sætter sig ned på bunden, puster sig op og har slørede eller lukkede øjne, kan det være tegn på æggenød. Hvis ægget sætter sig fast kan det være fatalt for hende, og hun bør anbringes i en lille kasse ved en radiator eller en varmelampe, gerne ved 25 grader. Ægget vil så oftest blive lagt uden problemer.

Se i afsnittet om fodring hvordan man kan minimere dette.

Øvrige informationer

Udseende

Hvidpandet Jorddue: Panden er rosahvid til grålig rosa, nakke og hals rødlig purpur og bronzegrønt. Oversiden er lys grålig med gulbrune bræmmer på yderste armsvingfjer. Bryst og halssider er lys grålig rose gående over ihvidt på bugen. Halefjer er grålig brune, de yderste er sort med brede hvide spidser. Næbet er sort eller meget mørk. Øjenringen er lyseblå til grønlig- blågrå. Ben og fødder er mørk røde.

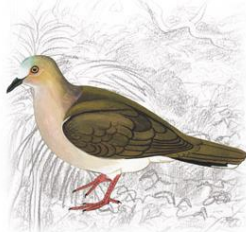
Hunnen er lidt mere mat i fjerdragten.

Gråpandet Jorddue: Panden er grålig hvid til meget lys blålig grå, gående over til mellem blågrå på issen, nakke og baghals iblandet noget glinsende grålig. Oversiden er olivenbrun med skær af bronzegrønt. Struben er hvidlig med rosa skær. Bryst og halssider er grålig rosa som går over i hvidt på bugen. Halefjer er olivenbrune til sort, med hvide spidser. Øjenringen er mat rød. Næbbet er sort og benene er rosenrøde.

Hunnen er mere brun eller oliven og mangler hannens purpur skær.

Hvidpandet Jorddue

Gråpandet jorddue

Gråpandet Jorddue

Gråpandet Jorddue (25 dage gammel)

Foto: Karl Gustav Nielsen

Udbredelse

Det sydlige Nordamerika fra Texas, ned gennem Mellemamerika, de nordlige og østlige egne af Sydamerika til det sydlige Brasilien..

Lovgivning og dokumentation

Leptotila slægten er ikke omfattet af krav om CITES certifikat-

Opdrættede fugle kan handles frit inden for EU.

Slutblok

Denne pasningsvejledning er for hold af fugle som familie- eller hobbydyr. Disse fugle kan eventuelt holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.

Denne pasningsvejledning er lavet af Karl Gustav Nielsen, Landsorganisationen Danske Fugleforeninger (ldf-net.dk) med støtte fra Dyrevelfærdspuljen, 2014.